

[Steen Folke]

mill. kr., som socialdemokratiet ved denne lejlighed klart og tydeligt har sagt ja til at bevilge.

Jeg synes, det er lidt af en falliterklæring for partiets leder, hr. Anker Jørgensen. En meget stor del af landets befolkning har i TV den 26. november hørt og set hr. Anker Jørgensen fastslå, at socialdemokratiet ikke ville være med til at bevilge penge til disse atomraketter, set ham slå fast, at dette var et spørgsmål om politik, ikke et spørgsmål om jura. Siden har piben fået en anden lyd.

Jeg vil gerne spørge hr. Anker Jørgensen direkte: hvad er begrundelsen for den kolbøtte, han og hans parti har slået i denne sag? Det har forlydt i pressen, at den tidligere justitsminister Ole Espersen skulle have udarbejdet et juridisk responsum om problemstillingen. Har det noget på sig, og hvad står der dog for interessante ting i dette juridiske responsum? Kunne vi høre noget om det? Jeg er sikker på, at der ville være interesse for at få det ind i debatten. Eller er det ikke hr. Ole Espersen, der har udarbejdet et sådant juridisk responsum? Er det nogle af regeringens embedsmænd i justitsministeriet eller andetsteds, der har udarbejdet et sådant responsum, som har fået hr. Anker Jørgensen til at opgive det standpunkt, at dette drejer sig om politik, ikke om jura?

Hr. Anker Jørgensen har jo haft møder med statsministeren. Vi andre kan ikke vide, hvad der er foregået, og hvad det er for nogle overbevisende argumenter, statsministeren har haft, som måske har været med til at få hr. Anker Jørgensen til at skifte standpunkt. Det ville være interessant at høre lidt mere om, hvad der har bevæget hr. Anker Jørgensen og socialdemokratiet til at skifte standpunkt i sagen.

Hr. Lasse Budtz sagde, at der afgørende er stoppet for fremtidige bevillinger, og det gentog hr. Anker Jørgensen i og for sig. Vi er naturligvis enige i, at et stop for fremtidige bevillinger er meget afgørende. Til gengæld ville det unægtelig lune, hvis vi kunne få et klart tilsagn fra socialdemokratiet – det være sig fra hr. Lasse Budtz eller fra hr. Anker Jørgensen – om, at socialdemokratiet ikke vil være med til at bevilge en krone ud over de 26 mill. kr., der er tale om.

Jeg må indrømme, at det, hr. Anker Jørgensen sagde i sidste omgang her, lød ildevarslende. Sådant som jeg forstod det, gik det

ud på, at det ville socialdemokratiet overhovedet ikke give sig af med at love noget som helst om. Med andre ord: man kan risikere, hvis ikke jeg har forstået hr. Anker Jørgensen forkert, at socialdemokratiet, når der er gået nogle måneder, lad os sige, at vi er nået frem til maj måned eller deromkring, finder ud af, at nu er situationen igen en helt ny, og ganske vist ville socialdemokratiet ikke være med til at bevilge mere end 26 mill. kr. i december måned, men man vil godt være med til at bevilge 40 mill. kr. eller deromkring i næste omgang. Hvis det er det sørgelige resultat af den socialdemokratiske holdningsændring i denne sag, så er det unægtelig trist, at det i den grad er blevet en fuser, og at debatten i dag også må siges at være blevet det.

Statsministeren fortolkede de socialdemokratiske udtalelser sådan, at socialdemokratiet fortsat støtter NATOs dobbeltbeslutning. Det mener jeg hverken hr. Lasse Budtz eller hr. Anker Jørgensen har sagt direkte, men det kunne da være interessant at spørge: er hr. Lasse Budtz og hr. Anker Jørgensen enige i statsministerens fortolkning? Er det rigtigt, at socialdemokratiet forsat støtter NATOs dobbeltbeslutning og dermed den afgørende del af denne beslutning, der går ud på at fremstille og opstille disse 572 nye atomraketter?

Hr. Arne Christiansen gav en anden interessant tolkning af det socialdemokratiske dagsordensforslag, hvor der jo står noget om, at man skal tage konkrete skridt i retning af nedrustning. Hr. Arne Christiansen mente, at det havde man jo netop gjort med NATOs dobbeltbeslutning, dette fremragende skridt på nedrustningens vej, med at opstille 572 nye atomraketter, og for så vidt syntes hr. Arne Christiansen, at det kunne man da godt leve med. Er socialdemokratiet enig i, at det er et skridt af den slags, man tænker på, når man snakker om konkrete skridt til nedrustning? Og hvis ikke, hvad er det så for skridt, socialdemokratiet tænker på, når de i deres dagsorden snakker om disse konkrete nedrustningsskridt?

Så vil jeg gerne spørge socialdemokratiet: hvordan vil socialdemokratiet stemme til den dagsorden, vi har foreslået, hvis ikke der bliver flertal for deres egen dagsorden? Det ville selvfølgelig være af en vis interesse at få det opklaret. Vi har foreslået en dagsorden, der bygger på udtalelser, hr. Anker Jørgensen